

Arra vártam, hogy megnézzem a *Farkasokkal táncolót*, amikor egy dokumentumfilmfesztiválpár interjút készített velem. A fiú és a lány azt akarta meg tudni, hogyan reagálnak az amerikai őslakosok a filmre.

22 Sherman Alexie

WESTERN

– Épp sorban állok, hogy megnézzem a filmet – mondtam. – Mégis, hogyan reagálhatnék?

– Mit jósol, hogyan fog reagálni a filmre? – kérdezte a fiú.

Azt gondoltam, liberális fehér seggfejek, akik épp rasszizmusra vadásznak. De olyan fiatalok, fehérek, gyönyörűek és komolyak voltak, hogy teljesen elbűvöltek.

– Add meg a számod – mondtam. – És később felhívlak, hogy elmondjam, mit gondolok.

– Miért nem jön el ma este hozzánk? – kérdezte a fiú. – És ott felvesszük, amit mond.

Néhány órával később, ahogy beléptem a nyitott bejárati ajtajukon, láttam őket, ahogy lassan táncoltak, még hozzá eléggé, szóval, vérfertőző módon. Azt gondoltam, elmegyek, de a fiú behívott, és lefilmezte, ahogy a hűgával táncolok. Táncoltunk és füvet szívtunk órákon át.

Egyedül aludtam, a díványukon, és másnap reggel elmentem, mielőtt még felébredtek volna. Azt gondoltam, hogy egy korhatáros David Lynch-filmben voltam, s úgy véltem, sohasem látom őket többé. De egy hét múlva a fiú felhívott, és azt kérte, hogy menjek el egy összejövetelre. És ismét beálltunk, és a fiú lefilmezte ahogy a hűgával táncolok. A következő hat hónapban, hente néhányszor, megismételtük a szertartást. És akkor, szeptemberben, a lány adott egy jóéjt-puszit. Az arcomat célozta meg, de helyette a nyakamat találta el, s én azonnal szerelmes lettem.

– Hé! – mondtam. – Lenne kedved eljönni valamikor megnézni egy filmet?

A lány a bátyjára nézett.

– Meg akard baszni a húgomat! Meg akard baszni a húgomat! Meg akard baszni a húgomat! – üvöltötte a fiú és rám rontott. Lendületet vett, de félregrottam és ellöktem. Tovább üvöltött, én pedig elmentem, megdöbbenve, de egy remek történettel, melyet társaságban is el lehet mesélni.

23

Egy évvel később hajnali háromkor csörgött a telefonom, de megvártam, míg az üzenetrögzítő bekapcsolt.

– Helló, én vagyok az. Ott vagy? Fel tudnád venni a telefont?

Ő volt az, a lány, részegen és sírva.

– Kérlek, beszélj hozzám – mondta a lány. – Vedd fel a telefont. Gyere és vigyél el. Kérlek. Szabadíts ki innen.

Nem vettem fel a telefont. Nem rohantam megmenteni. És soha többé nem hallottam felőle.

Ami a *Farkasokkal táncolót* illeti, utáltam a filmet, mert a fehér ember a végén elmenekül, és hagyja, hogy lemészárolják az indiánokat. És ráébredtem, hogy a sorsára hagytam egy szomorú fehér nőt. Én voltam az indián, aki megmentette magát, de egyáltalán nem éreztem magam hősnek.

(Fordította: Szűcs Balázs Péter)

